

Bag de planlagte sanktioner mod Venezuela er Sydamerika det større mål

15. dec. 2014 – Det fascistiske Projekt Demokrati-apparat, som har orkestreret regimeskift og »farvede revolutioner« over hele verden, retter nu skytset mod Latinamerika, hvor flere af regeringerne, især i Sydamerika, har valgt at satse på alliancer med BRIKS-nationerne hellere end at gå ned med det synkende transatlantiske system.

Det umiddelbare mål er Venezuela, som Barack Obama efter sigende planlægger at indføre sanktioner imod. I kølvandet på sidste uges vedtagelse i Huset og Senatet af den upartiske Venezuela-lov om Forsvar af Menneskerettigheder og Civilsamfundet, sponsoreret af senator Bob Menendez (D-NJ), meddelte Det Hvide Hus' pressetalsmand Josh Ernest den 11. dec., at Obama påtænker at underskrive lovforslaget, som vil nægte visa og indefryse aktiver fra venezuelanske regeringsembetsmænd, der

»gav ordre til betydningsfulde voldelige handlinger eller alvorlige krænkelse af menneskerettigheder mod personer, der er associeret med anti-regeringsprotester«.

Men resten af kontinentet – Brasilien, Argentina, Bolivia, Ecuador og Mexico, blandt andre lande – er også på de neokonservatives Projekt Demokratis sigtekorn, en trussel, som mange regeringer forstår. Som Ecuadors Udenrigsministerium advarede om i en udtalelse den 12. dec., »fra uden for regionen« er formålet med sanktionerne at

»promovere destabiliserende handlinger for at fremprovokere et regeringsskift og et politiske skift i lighed med dem, der for nylig har fundet sted i Nordafrika og Mellemøsten«.

Kilden til de informationer, som sanktioneerne er baseret på, tilføjede udtalelsen,

»kommer fra organisationer, der beviseligt finansieres af modstandere af regionens progressive regeringer«.

Ja, sandelig. Ifølge *Taringa* sociale netværkstjeneste den 13. dec., afslørede en rapport fra 2010 fra Spaniens Fride Institut, at de samme organisationer og NGO'er, der sponsorerede det fascistiske kup i Ukraine og andre 'farvede revolutioner' – National Endowment for Democracy (NED), World Democracy Movement USAID, Freedom House og International Republican Institute (IRI) – også rundhåndet finansierer oppositionen i Venezuela. Penge fra disse samme kilder strømmer også ind til oppositionsgrupper i andre Latinamerikanske lande.

På sit topmøde for nylig i Cuba fordømte Bolivarian Alliance of the Peoples og Our Americas (ALBA) de planlagte sanktioner og advarede om, at ALBA »ikke vil tillade den gamle politik, der er blevet anvendt i regionen i fortiden, at fremkalde regimeskift, som det er sket i andre nationer«, rapporterede Spaniens *EFE* nyhedstjeneste den 14. dec.

Tydeligvis i harmoni med Barack Obamas vanskelige situation i USA, advarede den venezuelanske præsident Nicolas Maduro, iflg. den britiske avis *The Guardian* den 12. dec., om, at »hvis man gennemtvinger den sindssyge kurs med sanktioner over for os, præsident Obama, så tror jeg, at det vil komme til at se meget dårligt ud for Dem«. Og han tilføjede, at USA

»kan stoppe sanktioneerne op i deres ører, eller hvor de ellers måtte passe«.

Foto: Nicolas Maduros indsættelse som Venezuelas præsident

Beograd Økonomisk Forum for infrastruktur; Voksende realisering af Silkevejen som følge af kinesisk hjælp

15. dec. 2014 – Kinas Handelsministerium meddelte den 8. dec., at landet har planlagt at

»bruge mere hjælp til udlandet for at finansiere projekter i lande, der er dækket af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej«,

iflg. et taiwansk online nyhedsbrev (*Want China Times*). Prioriteringen af Silkevejsfonden på 40 mia. dollar vil gå til

»en række infrastrukturprojekter, inklusive hovedveje, havne, jernbaneforbindelser og energi- og telekommunikationsnetværk«,

som er i færd med at blive planlagt af Kina og disse lande.

Kina er også begyndt at arbejde sammen med lande, der modtager hjælp, så disse selv kan udføre projekterne, sagde vicehandelsminister Zhang Xiangchen.

I et vigtigt eksempel, som vil finde sted i denne uge, vil Kinas premierminister Li Keqiang deltage i det fjerde, årlige Beograd Økonomiske Forum for stats- og regeringschefer fra 16 central- og østeuropæiske stater – hvor Li Keqiang er blevet gjort til medlem. Fjorten af statsoverhovederne deltager i dette store møde, hvor infrastruktur, der strækker sig fra

Grækenlands havn i Piræus, er på dagsordenen. Ifølge den græske avis *Kathimerini English Edition* (*ekathimerini.com*), er det igangværende Piræus-projekt nu en katalysator for den Maritime Silkevej, for et projekt fra Athen (nu igen forbundet med Piræus via jernbane) til Beograd til Centraleuropa.

Dette projekt vil sandsynligvis involvere en eller flere nye jernbanelinjer fra Athen til Beograd, og en anden fra Beograd, tværs over Ungarn til Bukarest i Rumænien. Og selvfølgelig involverer det udvidelsen og den industrielle udvikling af Suezkanalen, idet den Maritime Silkevej er nyligt konstrueret for den fremtidige udvikling af nationerne langs med den.

EIR deltager i det Økonomiske Forum i Beograd og vil rapportere herfra.

Foto: Parti fra havnen i Piræus

Schiller Instituttets Ugeavis 51 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Mikhail Gorbatsjov advarer: Det er vanskeligt at nedgøre russerne. Vi kender vores værd

13. dec. 2014 – I et interview med *Time Magazine*, publiceret den 11. december, advarede tidligere sovjetiske præsident Mikhail Gorbatsjov Obamaregeringen mod at presse Rusland mht. Ukraine-spørgsmålet og sagde,

»det er vanskeligt at nedgøre russere. Vi kender vores værd.«

Artiklen, skrevet af Simon Shuster, er baseret på et interview fra november. Den påpeger, at Gorbatsjov er dybt bekymret over den kolde krig, som han hævder, vi allerede befinder os i og siger, at i stedet for at behandle Rusland som en ligeværdig partner,

»forsøgte Vesten at skubbe os ud af politik«. Han sagde endda, »folk taler igen ikke alene om en ny kold krig, men om en varm. Det er, som en tid med store vanskeligheder er kommet. Der er turbulens i verden.«

Med et forslag til at forhindre det Armageddon, som kunne blive resultatet, sagde Gorbatsjov:

»Vi må vende tilbage til dialog. Vi må stoppe denne udvikling. Vi må vende tilbage til det, vi begyndte på ved afslutningen af den Kolde Krig.«

Gorbatsjov anbragte retmæssigt skylden for den farlige krise på Washingtons dørtrin og sagde,

»Jeg har lært, at man kan lytte til amerikanerne, men man kan ikke stole på dem«.

Med beundrende udtalelser om Putins annektering af Krim fra Ukraine sagde Gorbatsjov:

»Putin begyndte at handle på egen hånd. Og hans holdning var i flertallets interesse«.

Foto: Mikhail Gorbatsjov, Berlin 8. nov. 2014

Ukraine: Med IMF's krav om nedskæringer lover 'Jats' at skære ind til benet

13. dec. 2014 – En delegation fra Den internationale Valutafond (IMF) var i Kiev i denne uge for at beslutte, om de skulle servere den næste skive kredit, alt imens de gjorde det klart, at dets midler vil være utilstrækkelige til, at Ukraine kan undgå betalingsstandsning og bankerot. Mens landets gældsbetalinger, som er forfaldne i 2015, beløber sig til 7,5 mia. dollar, rapporterede Financial Times allerede i sidste måned, at IMF havde fastslået et budgetunderskud på 15 mia. dollar, som Kiev må fjerne i de nærmeste uger.

Victoria Nulands håndplukkede premierminister Arkadi 'Jats' Jatsenjuk og hans nye georgisk-litauisk-amerikanske regering har til hensigt at imødekomme IMF's betingelsespolitik gennem massiv privatisering og morderiske nedskæringer, der vil omfatte indførelse af betaling for sundhedsydelser og for uddannelse ud over 9. klasse. Jats fremlagde disse forholdsregler i en såkaldt programtale den 11. dec. mens han tordnede, at hvis de ikke blev vedtaget, ville ingen hjælpe Ukraine. Han krævede,

»For at undgå betalingsstandsning, for at overleve denne vanskelige tid, har vi brug for en international donorkonference med det formål at aftale en plan for en genrejsning af Ukraine med vore partners hjælp. Opgaven for 2015 er at overleve«.

I den samme tale reciterede han patetisk, at hans slutmål var en tilslutning til EU! Og det i den samme uge, hvor udsigten til Grækenlands udtræden af euroen atter kom frem, og vittigheden om, at spørgsmålet om Ukraines medlemskab af EU stadig er på bordet, efter Tyrkiet.

Håndskriften er muligvis på væggen for Jats. Maidankup-organisator og forhenværende minister for interne anliggender, Juri Lutsenko, fordømte premierministerens erklæring som værende amatøragtig og bemærkede, at han kun havde en halv side om den sociale politik og ikke et ord om pensioner, lønninger, stipendier og sociale ydelser. Efter at den blev godkendt ved afstemning i den Øverste Rada, udgav Finansministeriet (nu under den amerikanske ex-hedgefond-operatør Natalie Jaresko) imidlertid planer om at afslutte adgang til gratis lægebehandling i Ukraine. Den nye sundhedsminister, en georgier fra Mikheil Saakashvili-perioden, sagde, at det var der ikke noget galt i, eftersom lægebehandling allerede de facto ikke er gratis. Flere tilhørere bemærkede, at dette ville kræve et forfatningstillæg, eftersom retten til fri lægebehandling er indskrevet i Forfatningen. På Finansministeriets dagsorden er også en afslutning på indeksregulering af pensioner, på et tidspunkt, hvor energipriserne forventes at skyde voldsomt i vejret, samt en begrænsning af gratis uddannelse til kun at omfatte 1. til 9. klasse, mens gratis lærebøger, frokost og transport for skolebørn fjernes.

De ukrainske læreres fagforening advarede den 11. dec. om, at disse reformer i den sociale sektor ville betyde fyring af 100.000 lærere, rapporterede TASS.

På dagsordenen er også en reduktion af listen over selskaber, der er beskyttet mod privatisering, fra 1.500 ned til 300. En artikel i Kiev Post den 5. dec. citerede en tidligere tale af Jats, hvor han lovede den største privatisering i 20 år. Efter hans mening

»er ethvert statsstyret selskab, bedrift og andet skidt ... ineffektiv og tjener kun til at fremme korrupsion«.

Jerbane- og postvæsenet ville komme på huggeblokken, blandt andre.

Økonomen Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, har kaldt de foreslåede reformer for Holodomor 2015, med reference til den hungersnød, som dræbte millioner af mennesker i Ukraine i begyndelsen af 1930'erne.

Foto: Natalia Vitrenko

Fra LaRouche-bevægelsen 15. dec. 2014: Vi står over for en fuldstændig ny situation; spørgsmålet drejer sig om USA som Hamilton forstod det

I løbet af den seneste uge har en fuldstændig ny situation udviklet sig i USA og derfor også globalt set, som på den ene

side markeres af udgivelsen af »Torturrapporten« fra Det amerikanske Senats Særlige Komite til Undersøgelse af Efterretningsvæsenet, og på en anden side det oprør, som fandt sted i den amerikanske Kongres imod en forholdsregel i Omnibus-budgetforslaget, som skulle ophæve sektion 716 i Dodd/Frank-loven, der havde udelukket nogle af de mest risikable transaktioner med derivater fra at være under FDIC's (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garantiordning.

Dette har kastet Lyndon LaRouche og hans venner ud i en fuldstændig ny form for nationalt og internationalt lederskab. Når man først er blevet kastet ud i den form for lederskab, har man intet andet valg end at leve op til det.

Udgivelsen af torturrapporten har potentiale til at omstøde hele det diktatoriske regime, som blev etableret efter 11. september. Hvis den føres frem i sin fuldeste udstrækning, kunne denne rapport, i kombination med frigivelsen af det 28-sider lange kapitel af den fælles kongresundersøgelsesrapport om den udenlandske sponsorering af 11. september, hvor, som man sagde under Watergate-perioden i 1970'erne, »alle træerne i skoven vil falde«.

I betragtning af den kendsgerning, at torturprogrammet blev gennemført under Bush/Cheney-regimet og blev beskyttet af Obama og hans Justitsministerium, har udgivelsen af rapporten potentiale til at transformere det amerikanske, politiske landskab.

Det har helt specifikt potentiale til på forhånd at ødelægge Jeb Bush' kandidatur og således, med Hillary Clintons tilbagetrækning fra at komme i betragtning som præsidentkandidat, at skabe betingelserne for, at tidligere præsident Bill Clinton kan spille en ledende rolle i genrejsningen af det amerikanske præsidentskab.

En sådan udvikling ville skabe betingelserne for, at USA kan

afvise Det britiske Imperiums geopolitiske fremstød for krig mod Rusland og Kina, og i stedet gå med i BRIKS for at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Under oprøret i Repræsentanternes Hus imod Omnibus-budgetforslaget så man ledende demokrater som Maxine Waters og Nancy Pelosi, med hjælp fra indsatsen fra senator Elizabeth Warren i Senatet, bryde åbenlyst for første gang med Barack Obama pga. hans underdanighed over for Wall Street. Dette oprør i Huset bragte en tendens frem, mest fremtrædende i det Demokratiske Parti, som er i imod Wall Street og for genindførelse af Glass-Steagall. Og, hvad der er vigtigt, i både Huset og Senatet er et anseligt antal republikanere gået imod deres eget partis lederskab.

Den kendsgerning, at John Boehner appellerede til Barack Obama om at komme ham til undsætning, og at både Barack Obama og Jamie Dimon, formand, præsident og direktør for J.P. Morgan, piskede demokraterne ind i gelederne på Capitol Hill, skaber et krystalklart billede af det amerikanske folks fjendes ansigt lige så magtfuldt, som hele paraden af de brutale Bushfolk, inklusive Cheney, Rove, Rodriguez og Hayden, som optræder på søndags-talkshows for at forsvare tortur.

På trods af Pyrrhusejren med vedtagelsen af Omnibus-budgetforslaget, så har kombinationen af de to fremstød, imod tortur og imod bail-out-politikken, redefineret amerikansk politik.

Som LaRouche erklærede i lørdags, så var disse udviklinger i USA til dels udløst af fremvæksten af en koalition af kræfter i Tyskland imod kansler Merkels anti-russiske politik. Da Merkels politik blev væltet, var scenen sat for udviklinger i USA.

Lyndon LaRouche tilføjede:

»Spørgsmålet er nu, at man ikke kan lade dækket være ubesat, isæt i USA, så de kunne få et come-back!«

Søndag understregede Lyndon LaRouche, at LaRouche-bevægelsen nu befinder sig i en position, hvor den kan udøve voksende lederskab nationalt og internationalt. I denne sammenhæng understregede han, at spørgsmålet drejer sig om USA, som Hamilton forstod det. Det, der derfor må lægges vægt på, er princippet om nationen. I USA må vi fortsætte med at koncentrere os om New York-området som en løftestang til at få nationen og verden i bevægelse. Forsøg ikke at reducere tingene til et lokalt eller delstatsspørgsmål. I USA må vi have en national anskuelse, ellers vil vi fejle. Vi må fokusere på USA's enhed som nation, hvor delstaterne blot er en del af et nationalt system.

Helga Zepp-LaRouche, der talte fra Tyskland, understregede det internationale ekko af det, der er sket, og understregede, at til trods for Bush-ligaens forsøg på at intimidere andre, så kan ånden ikke stoppes tilbage i lampen. Hun sagde, at der er en enorm chance for, at USA kan stoppe effekten af indsprøjtningen af nazistisk filosofi i vore institutioner. Dette er en unik chance for at gå tilbage til USA's sande identitet som en republik. Situationen kan gå to veje – enten til Himlen, eller til Helvede. Hun vendte dernæst tilbage til temaet, som Lyndon LaRouche har udviklet, med hensyn til LaRouche-bevægelsens unikke ansvar ved denne korsvej, og sagde, at det er vores job at sikre, at dette er et vendepunkt i historien for det gode.

**RADIO SCHILLER den 15.
december 2014:**

Modstand mod Obama vokser: CIA torturrapport og Warrens Glass-Steagall tale

Med formand Tom Gillesberg

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig

12. dec. 2014 – Rusland er ikke noget ubetydeligt land, og de tager ikke spørgsmålet om krig let; men de forbereder sig faktisk på krig. NATO trænger sig fortsat gradvist ind på Ruslands grænser og træner aktivt krigsspil imod Rusland.

Mere og mere barsk sprog bliver brugt til at true Rusland, lige fra resolutionen, der blev vedtaget i Den amerikanske Kongres i denne uge, og til Angela Merkels nylige rejse til Australien, og der er endda sindssyge, direkte opfordringer fra Det Hvide Hus om, at »Vi vil gøre Rusland mindre sikkert«.

CITAT: »betalingssystemer er en finanskrigs atombomber.« – Wolfgang Münchau, juli 2014 – Spiegel Online

Sanktionerne, som er blevet påtvunget Rusland af Vesten, er ensbetydende med økonomisk krigsførelse.

Udover denne fortsatte forbrydelse overvejer de transatlantiske finans kredse at udelukke Rusland fra at bruge SWIFT-betalingsystemet i det, Wolfgang Münchau har kaldt »en finanskrigs atombombe«. Rusland fortsætter med at opbygge sine

militære ressourcer, alt imens NATO, med den russiske general Gerasimovs ord, bruger »Eventyrfortællinger« for at retfærdiggøre deres egen militære opbygning mod øst.

CITAT: Disse handlinger vil gøre Rusland mindre sikkert. – Brian McKeon, 10. dec. 2014 – Vidneafklæggelse for en Kongreshøring

Kort sagt, tænkende patrioter i USA, hvad enten de er borgere eller kongresmedlemmer eller begge dele, bør ikke undervurdere den krigsfeber, der nu er ved at bryde ud, og heller ikke graden af den formodede fjendes beredskab, som vi ville stå overfor.

Virkeligheden er imidlertid, at Rusland faktisk burde blive vores nærmeste allierede. Som et ledende medlem af BRIKS er der grundlæggende set ingen grund til, at vi ikke kunne eller burde samarbejde med Rusland, Kina, Indien og resten af BRIKS-landene og indtage en lederskabsrolle for at bringe menneskeslægten ud af sin barndom. Krige må ikke længere bruges til at løse konflikter, og vi bør ikke længere tillade noget menneske at lide under mangel på de mest basale, menneskelige behov. Vi kan ikke længere acceptere den kendsgerning, at de fleste individer af vor art lever i elendighed og subsistensløshed, alt imens midlerne, hvormed de kan reddes, er umiddelbart forhånden.

Denne krigsstrassel bør minde os alle om, at et menneskeliv er for helligt til at blive spildt for et britisk redskab som Obama, eller det Britiske Imperium, som han repræsenterer. Vi må fjerne ham fra embedet omgående, sammen med Victoria Nuland, og tilintetgøre Jeb Bush' potentielle kandidatur, som ville repræsentere den værst tænkelige fortsættelse og udvidelse af disse forfærdelige, britiske, politiske traditioner.

NATO træner til krig mod Rusland

11. dec. 2014 – I denne uge tog NATO's krigsoprustning endnu et skridt fremad med fuldførelsen af Exercise Trident Lance, som afholdtes med 3.700 tropper fra Grafenwöhr, Tyskland, og andre lokaliteter. Øvelsens formål, iflg. en rapport i *Stars & Stripes*, var at

»forbedre effektiviteten og reaktionstiden, med hvilken alliancens landtropper kunne respondere på en international krise«.

Scenariet, rapporterer S&S endvidere,

»drejede sig om den hypotetiske invasion af NATO-medlemmet Estland«.

Selv om man påbegyndte planlægningen af øvelsen for to år siden, satte NATO-øverstbefalende Philip Breedlove den direkte i den aktuelle sammenhæng.

»Som man har set det i løbet af de seneste par måneder, så har Ruslands aggressive handlinger i Ukraine udløst Alliancens indledning af en række forholdsregler af beroligende og adapterende art, for at berolige vore allierede og tilpasse vore militære organisationer til de nye sikkerhedsbetingelser i Europa«, sagde han. »Trident Lance er en del af det, som vil blive et fast og kontinuerligt aktivitetsniveau, som vil omfatte store og små øvelser for at sikre, at vore styrker er parat til at respondere med kort varsel, når det er nødvendigt.«

Generalløjtnant John Nicholsen, øverstbefalende for Land Command, sagde, at øvelsen viste, at kommandoen nu endelig har nået sin fulde, operationelle evne.

»Vi har lært en enorm masse af øvelsen, men vi er også overbevist om, at vi kommer meget kapable ud af denne øvelse, og at vi som en alliance er i stand til at udføre landoperationer i stor skala«, sagde Nicholsen.

Helga Zepp-LaRouche: DEN ENESTE STRATEGI TIL AT UNDGÅ KRIG – Vi skal få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS' nye paradigme!

»Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne... « »Den tidligere chef for den russiske hærs generalstab ... sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang ... at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang ... «

Supplerende materiale:

Folder: [HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

Skriv under: [RESOLUTION:](#)

[USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE
GEOPOLITIK](#)

[OG I STEDET SAMARBEJDE MED BRIKS](#)

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, forberedte

denne videotale den 6. dec. til Instituttets møde den 13. december i New York City, såvel som andre møder i Boston, Detroit, San Francisco og Houston.

Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne, og de ville kræve en ændring af Obamaregeringens aktuelle politik.

Den tidligere chef for den russiske hær generalstab, general Juri Baluyevskij, gav for et par dage siden et interview, hvor han sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang; at den begyndte med en informationskrig, med en enorm psykologisk kampagne, der lagde pres på befolkningens tankegang, og at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang; at vore modstanderes mål er blevet klart defineret: De vil forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, militært og økonomisk.

På en nylig konference i Slovakiet sagde premierminister Robert Fico, at han mente, at sandsynligheden for en atomkrig, der involverede flere lande end blot Ukraine og Rusland, lå på 70 %.

I går var der en gruppe mennesker i Tyskland, meget betydningsfulde dignitarere, der udstedte en appel til den tyske regering og det tyske parlament, med titlen »Igen krig i Europa? Ikke i vores navn!« [Se EIR, 12. dec., 2014; [hør Radio Schiller 8. dec.](#)] De skitserede her, hvorfor de tror, at den aktuelle politiske kurs vil føre til en krig med Rusland på kort sigt, og de appellerede til den tyske regering og til medierne om at stoppe misinformationskampagnen og dæmoniseringen af Rusland og Kina. Apellen var underskrevet af tidl. kansler Gerhard Schröder, tidl. præsident Roman Herzog, tidl. chef for Sikkerhedskonferencen i München, Horst

Teltschik, og mange betydningsfulde personer fra industrien, det politiske liv, medierne og den kulturelle verden.

Dette er vældig godt, for vi befinder os netop nu på en konfrontationskurs med Rusland på kort sigt, som udelukkende kun kan betyde civilisationens udslettelse.

Alt dette begyndte egentlig med de neokonservatives politik på det tidspunkt, da Sovjetunionen opløstes, og hvor de neokonservative besluttede at skabe et verdensimperium sammen med briterne, baseret på Det britiske Imperium som model, og baseret på det »specielle forhold« mellem Storbritannien og USA. Og på alle de skridt, man siden har taget – de 'farvede revolutioner' mod Ukraine og Georgien; forsøget på at gøre det samme i mange andre lande i verden, for at fremkalde et regimeskift i alle lande, der ikke ville underkaste sig denne idé med imperiet. Det løfte, man afgav dengang, i forbindelse med den tyske genforening, om, at man ikke ville udvide NATO's grænser frem til Ruslands grænser, blev selvsagt brudt.

Sanktionerne mod Rusland er, som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for nylig sagde, i virkeligheden ikke rettet mod at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men mod at skabe en sådan økonomisk ravage i Rusland, at den russiske befolkning ville vende sig mod Putin og vælte hans regering, og dernæst ville man arbejde på en opsplittning af den Russiske Føderation.

Alt dette udgør en situation, der ikke må finde sted, for der er et alternativ. Det, som massemedierne i USA fuldstændig har udeladt, er den kendsgerning, at, siden juli måned i år, siden BRIKS-landenes topmøde i Fortaleza, Brasilien, er et fuldstændig nyt, økonomisk system i færd med at blive udviklet meget, meget hurtigt. Vi har i øjeblikket en situation, hvor over halvdelen af menneskeheden – BRIKS-landene, de fleste sydamerikanske lande, mange asiatiske lande og endda nogle afrikanske lande, som Egypten og Sydafrika – har betrådt en vej mod en total eksplosion af økonomisk genopbygning, af

udviklingsprojekter, som var blevet forbudt af IMF's betingelsespolitik i de seneste mange årtier.

I kølvandet på topmødet i Fortaleza hjælper Kina f.eks. nu Nicaragua med at bygge en sekundær Panamakanal på fem år igennem Nicaragua, som øjeblikkeligt skaber 50.000 jobs; projektet vil skabe to havne; en hovedtransportlinje fra det ene ocean til det andet; en ny by, en ny international lufthavn, og det vil transformere Nicaragua fra at være et fattigt land til at være et meget, meget forhåbningsfuldt land med fremgang.

Det samme sker i mange sydamerikanske lande; Kina hjælper Brasilien med at bygge en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien og hele vejen til Peru. Mange af disse lande samarbejder om at bygge nye atomkraftværker, mellem Rusland og Argentina, Kina og Brasilien, Indien og Rusland og i mange andre kombinationer; og de vil også betræde vejen med en absolut fantastisk udforskning af rummet.

Disse lande har også skabt nye finansinstitutioner, som udelukkende kun er helliget finansiering af den fysiske økonomi og udviklingsprojekter, og som er hengivent loyale over for befolkningens almene vel. Der er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, fra Kina; der er BRICS-landenes Nye Udviklingsbank, og Shanghai Cooperation Organization er i færd med at skabe en ny bank. Ligeledes er de sydasiatiske lande i SAARC (Sydasiatisk Association for Regional Kooperation) i færd med at skabe en ny bank. Der er en ny udviklingsfond for Silkevejen.

Alle disse projekter vil gå i en meget positiv retning for at fjerne disse landes fattigdom på blot nogle få år. Siden Indiens nye premierminister Narendra Modi tiltrådte embedet, har der været en sand eksplosion af entusiasme i Indien. Han har bebudet, at han vil bygge 100 nye byer og skabe 1 million nye jobs om måneden; han er i færd med at genoplive 30 vandstyringsprojekter, der blev sat i bero efter mordet på

Indira Gandhi. Så der er en entusiasme i Indien, som I ikke kan forestille jer!

Dette samme er sandt for Kinas vedkommende: Tro ikke ét eneste ord af det, I har hørt om Kina! Jeg har været i Kina to gange i år, og jeg kan forsikre jer om, at befolkningen er absolut optimistisk. De er overbevist om, at det utrolige, kinesiske, økonomiske mirakel, som de var i stand til at præstere på blot 30 år, vil muliggøre en industriel revolution, som det tog de fleste europæiske lande, og USA, 200 år at præstere! Og da præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej som grundlaget for en ny, økonomisk verdensorden, så betød det simpelthen, at den kinesiske regering nu tilbyder, at ethvert land, som måtte ønske at deltage, kan gentage de samme principper for dette kinesiske, økonomiske mirakel i deres eget land.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den eneste måde, hvorpå en optrapning mod Tredje Verdenskrig kan standses, er, at vi tager imod præsident Xi Jinpings tilbud, som han kom med ved afslutningen af APEC-topmødet på en fælles pressekonference med præsident Obama. Her inviterede den kinesiske præsident Obama til, at USA og andre store lande burde tilslutte sig den Nye Silkevej og disse nye finansinstitutioner.

Jeg har ikke hørt Obama komme med noget svar, der sagde, at det ville han gøre, men jeg er fuldstændig sikker på, at de europæiske lande, som er i oprør over faren for krig, er fuldstændig i stand til at tilslutte sig BRIKS-landene med henblik på denne globale udvikling.

Og jeg appellerer til jer: Vi må få USA til at stoppe denne krigsholdning over for Rusland og Kina, og vi må få USA til at samarbejde med BRIKS om en ny, økonomisk verdensorden.

Vi vil kun komme ud af denne dødbringende fare for civilisationens eksistens, hvis vi får USA til at tilslutte sig dette nye paradigme, som disse lande allerede lever i. Tro

ikke på propagandaen! Kina er baseret på konfucianske idéer netop nu; Indien har genoplivet Mahatma Gandhis og Jawaharlal Nehrus store ånd; og denne optimisme er dyb og har været smitsom for befolkningerne i disse lande. Et fuldstændig andet paradigme er allerede virksomt i disse lande, der, sammen med andre asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande trods alt repræsenterer civilisationens flertal.

Så lad os tilslutte os, lad os få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig dette nye paradigme; for det er den eneste strategi til at undgå krig, der vil virke.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi_

Helga Zepp-LaRouche: Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi

---

Kina er i færd med at opbygge videnskab langs med Silkevejen

12. dec. 2014 – Sammen med Kinas initiativ for at skabe en »Ny Silkevej« er landet engageret i en intensiv opbygning af videnskabelige kapaciteter i det vestlige Kina gennem skabelsen af nye universiteter og videnskabs- og teknologinstitutioner, repatriering af kinesiske forskere, der er blevet uddannet i udlandet, og ved at tiltrække udenlandske forskere til at komme til Kina. En omfattende

artikel i Science-magasinet af Kevin Holden beskriver nogle specifikke tilfælde, som giver fingerpeg om kvaliteten af dette meget fokuserede initiativ fra den kinesiske regerings side.

»Kinas bemærkelsesværdige økonomiske fremvækst driver også fremskridt inden for videnskaberne frem«, noterer Holden, »og disse sammenflettede tendenser er i færd med at transformere de vestlige dele af landet«.

En stor del af finansieringen kommer gennem Kinas Nationale Naturvidenskabelige Stiftelse. I et interview fra 2013 med Science forklarede lederen af stiftelsen, Yang Wei:

»Kina må foretage en overgang fra at være et økonomisk kraftcenter til at være et teknologisk kraftcenter, og dernæst til at blive et videnskabeligt og kulturelt kraftcenter. For at opnå dette mål har vi brug for mange forskere.«

Holden nævner som et eksempel Lanzhou i Kinas nordvestlige provins Gansu, »en del af den antikke Silkevej«, hvor Lanzhou Universitetet har henved 20.000 bachelor-studerende og flere end 10.000 bachelors, der koncentrerer sig om fysik, kemi og de såkaldte informationsvidenskaber. Chengdu, hovedstaden i provinsen Sichuan i det sydvestlige Kina, forklarer han, har nogle af Kinas nyeste universiteter, inklusive Det teknologiske Universitet, der har flere end 32.000 studerende og flere end tre dusin forskningsinstitutter. Begge regioner er vært for rumopsendelsescentre og er naturlige magneter for udvikling af rumteknologier.

Forskere, der er født i Kina og uddannet i udlandet (hovedsageligt i USA), og som er repatrieret i Kina, ser muligheder for forskning, som de ikke har i vesten. Det Kinesiske Videnskabsakademis program for Hundrede Talenterprisen er i færd med at bringe respekterede videnskabsfolk tilbage til Kina. I Miljø- og Ingeniørforskningsinstituttet

for Kolde og Øde Egne i Lanzhou er der flere end 40 udenlandske eksperter, der er gæsteprofessorer, eller som gør tjeneste i rådgivende komiteer, rapporterer Holden.

Han konkluderer, at den Antikke Silkevej skabte forbindelse mellem andre kulturer og

»hjalp den vestlige sektor af det kinesiske imperium med at skabe nogle af de mest avancerede byer og uddannelsescentre i menneskets historie ... Det vestlige Kinas indsats i dag for at skabe en 'Ny Silkevej', der sammenkobler hele Eurasien, og indsatsen for at tiltrække videnskabslærde fra hele Kina og hele verden, kunne samtidig transformere regionen til at blive en ekspanderende oase for akademisk og videnskabelig viden.«

Foto: Lanzhou Universitetet

Se Også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Nye Silkevej

---

COP20: Klimaforhandlingerne i Lima har ramt en mur

13. dec. 2014 – De igangværende COP20-drøftelser i Lima, Peru, om klimaforandringer, har ramt en mur. Topmødet skulle efter planen slutte 12. dec., men det andet udkast, som blev præsenteret af de udviklede lande, blev ikke bare summarisk afvist af udviklingslandenes delegation, anført af Indien, men den indiske avis *Business Standard* sagde, at afvisningen ledsagedes af synlige udtryk for vrede og frustration. Nyhedsrapporteringen sagde, at teksten havde meget lidt at tilbyde udviklingslandene og sagde meget lidt om de udviklede

landes løfte om at yde finansiel støtte til udviklingslandene for at hjælpe dem til at træffe forholdsregler til at imødegå de ønskede krav om begrænsning af udslip.

Ordlyden nedbrød murene for differentiering mellem rige og fattige lande; den ignorerede at forholde sig til bestemmelser om, at de fattige lande skulle kompenseres for tab og skade som følge af manglende aktivitet, og den satte begrænsning som centrum for den globale klimaafnåte for 2015. Den gik så vidt som til at bede udviklingslandene om også at begynde at skaffe finansiering under det nye, globale regime med begyndelse i 2020, bemærkede *Business Standard*.

Det var meningen, at Limakonferencen skulle fastlægge byggeklodserne til en ny, global afnåte om at begrænse klimaforandringer, som skulle indgås på et FN-topmøde i Paris i december 2015. Obamaregeringen har givet denne anti-udviklingsdagsorden højeste prioritet, som det ses af det faktum, at udenrigsminister Kerry fløj til Lima den 11. dec. for at praktisere lidt armvridning i sidste øjeblik.

Et tredje udkast blev i hast udfærdiget tidligt i dag. De tråtte delegerede har endnu ikke set på udkastet. Ifølge *SABC News* i dag sagde den peruvianske miljøminister Manuel Pulgar-Vidal, som er vært for drøftelserne, til de delegerede, at den nye tekst lørdag morgen, der forsøger at bryde dødvandet, ikke var perfekt, men afspejlede fælles udgangspunkter.

Det nye udkast giver udtryk for alvorlig bekymring for, at alle løfterne om at bekæmpe klimaforandringer var for slappe til at nå målet om at begrænse den globale opvarmning til det aftalte mål om 2 grader Celsius (3,6 Fahrenheit) højere end i førindustrielle tider, rapporterede *SABC*. Reaktionen fra udviklingslandene, især fra Indien og Kina, var endnu ikke til rådighed.

USA: Schiller Institutet i Columbia: Alexander Hamilton og BRIKS

13. dec. 2014 – Henved 140 mennesker var samlet på Columbia Universitetet i dag for at deltage i Schiller Institutets arrangement om Alexander Hamilton og BRIKS. Begivenheden blev åbnet af repræsentant for Schiller Institutet Dennis Speed, der bemærkede, at den 13. dec. 1790 var den dag, da Hamilton indgav sin Rapport om Nationalbanken, et af hoveddokumenterne i definitionen af Det amerikanske System, som BRIKS-landene nu gennemfører på deres egen måde.

Efter yderligere bemærkninger fra Dennis Speed blev en video med Helga Zepp-LaRouche vist (oversættelse og video kommer snarest på denne side, -red.).

Dernæst holdt *EIR's* Michael Billington hovedtalen, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, *EIR's* nyligt udgivne rapport i bogformat.

Han efterfulgtes af professor Ann Lee, professor i finans og økonomi ved New York Universitetet, som talte om »At skabe en bedre verden i fællesskab; hvad USA kan lære af Kina«.

Dernæst talte prof. Clyde Magarelli, tidl. direktør for krigsstudier ved Paterson College, om »En positiv tilgang til en Rusland-Kina-Indien-alliance, den sande West Point-efterretningstradition«.

Den sidste taler var Lynn Yen fra Organisationen for Genoplivning af Klassisk Kultur (<http://www.fftrocc.org>), der talte om »Husk Isaac Stern i Kina, BRIKS og Klassisk Kultur«.

I intervallerne mellem talerne var der fire korstykker og to solooptrædere. Begivenheden afsluttedes med en entusiastisk version af 'The Battle Cry for Freedom'.

Deltagerne var tydeligt inspirerede til handling og tog ivrigt 900 kopier af brochuren »Why the U.S. Must Join the BRICS«

til uddeling. Der blev også indsamlet underskrifter på Schiller Instituttets resolution af 22. nov., »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og samarbejde med BRIKS«.

Se også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Silkevejspolitik

Se også: Schiller Instituttets Foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg den 2. dec.

Video: BRIKS – Et alternativ til den eksisterende

verdensorden.

Interview med Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 12. dec. 2014:

Post-11. september-perioden nærmer sig sin afslutning med disintegrationen af Republikanernes/Wall Streets politik

11. dec. 2014 – En *EIR*-efterretningskilde var nærmest ekstatisk i dag med udgivelsen af Senatets Torturrapport. Han sagde, at han vidste, hverken Obama eller Republikanerne ville være i stand til at forhindre den. Han karakteriserede det som afslutningen af post-11. september-dynamikken. Han sagde, at den vil blive ført frem på en betydningsfuld måde, og ville bringe USA's sunde arv tilbage fra tiden før 11. september, 2001. Før George W. Bush, kunne man tilføje, og før George H.W. Bush.

»Den vil måske ikke få den tilsigtede virkning«, sagde Lyndon LaRouche, »men jeg tror, det vil føre til noget.«

For hvad var 11. september? Det var et angreb fra Det britiske Monarki med anvendelse af hemmelige, saudiske mellemmænd, og

som havde til hensigt at undertvinge USA under et Dick Cheney-diktatur – under det nominelle præsidentskab af coke-hovedet George W. Bush.

EIR har leveret fulde, præcise oplysninger og detaljer om det saudiske sponsorat af 11. september under daværende ambassadør til Washington, Prince Bandar, og om den proces, gennem hvilken Det britiske Monarki skabte Det saudiske Monarki af i dag, og hvordan briterne finansierede den saudiske 11. september-operation via den korrupte BAE-Al Yamamah-våbenhandel, som blev beskyttet mod undersøgelse af Tony Blair.

Det, som *EIR* har dokumenteret, vil blive offentligt understreget i en undersøgelsesrapport fra den amerikanske regering, når Obama først bliver tvunget til at fremlægge de 28 hemmeligstemplede sider af den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september [2001], sådan, som han lovede i 2008.

Det diktatur, som var hensigten med 11. september, og som næsten blev opnået, var ikke et diktatur fra George W. Bush' side som individ. (Det er han knapt nok kvalificeret til som individ.) Det var et diktatur fra Det britiske Monarkis side, gennem dets imperiale financier-klasse: gennem Prescott Bush' imperiale financierfamilie, der finansierede nazisterne; gennem George H.W. »Rubbers« Bush, befolkningsreduktionsfanatikerens; og endelig, gennem den hjerneløse George W. Bush. Og glem ikke broder Jeb, en af stifterne af de neokonservative krigsgalninges »Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede«, eller PNAC.

Det er vældig godt, at Diane Feinstein[1] gjorde dette, sagde Lyndon LaRouche, netop som Republikanerne prøver på at gennemføre denne Jeb Bush-ting[2]. Tilføj ordene »Bush-ligaen«, sagde han. Det er et rigtigt godt udtryk; det bør anvendes generøst. USA ville være fordømt til bankerot eller det, der er værre, hvis denne indsats fra Republikanerne får

lov til at fortsætte. Men det bliver ikke nemt at komme igennem med det, især ikke nu. Den gennemsnitlige amerikaner ville blive forvirret, sagde han: de går ikke ind for tortur eller sådan noget.

Det generelle forhold er, at den republikanske politik, den republikanske/Wall Street-politik, er i færd med at disintegrere.

Under dette ligger, at den generelle trussel om en atomkrig nu er den stærke pointe for at besejre den republikanske plan.

Snarere end at være fordømt til undergang, hvilket ville ledsage enhver bevægelse hen imod et Jeb Bush-kandidatur, må vi, efter Hillary Clintons sandsynlige fjernelse af sin person fra et kandidatur, skabe en fremtid, hvor USA's grundlæggende principper, som vi i dag repræsenterer, danner grundlaget for en diskussion, der kan resultere i en faktisk præsidentkampagne og et præsidentielt team, i hvilket Bill Clinton spiller en vigtig rolle. Som Helga Zepp-LaRouche påpegede i går aftes, så vil et sådant USA straks tilslutte sig BRIKS-systemet med nationer, der er forenet omkring virkelig, fysisk-økonomisk udvikling, der er fri for imperialisme.

I aften, blot få timer før truslen om en nedlukning af regeringen ved midnatstid kunne blive virkelig, blev et omfattende budgetforslag udsat, fordi det ikke blev vedtaget i Repræsentanternes Hus, da Demokraterne gjorde indsigelse imod en klausul, der ville have skabt en undtagelse i Dodd/Frank-loven, for at tvinge FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, USA's Statslige Indskudsgarantifond, -red.) til at garantere for råvarederivater. Under en indledende afstemning, om »reglen« om at tage en lov i betragtning, ville ingen Demokrat stemme for lovforslaget til trods for, at deres lederskab var enedes om det, pga. det, som helt korrekt kaldes for »Wall Street forholdsreglerne«.

Det er ingen tilfældighed, at dette sker, samtidig med, at oliepriserne styrtdykker og med øjeblikkelig virkning truer junk-værdipapirer inden for udvinding af skiferolie og -gas til en værdi af 500 mia. dollar, og hertil kommer derivater i almindelighed til billiarder af dollar.

»Spørgsmålet her«, sagde LaRouche, »drejer sig om Wall Street, og hvor tæt vi er på en nedsmeltning. Man kan ikke komme uden om spørgsmålet om Alexander Hamilton[3] og hans system. Folk tror, at de kan redde noget i form af penge, ved at undgå at bringe dette spørgsmål på bane; ved at lade som om det ikke eksisterer. Det er lige præcis det, som vil slå dem ihjel. Det er forståeligt; de er rædselsslagne; men hvis de holder fast ved det, så vil det slå dem ihjel.«

Vi må dumpe Wall Street og vende tilbage til Hamilton.

Foto: George W. Bush og Kong Abdullah af Saudi Arabien

[1] Demokratisk senator for Californien

[2] Se: Politisk Orientering v/Tom Gillesberg den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland/CIA-torturrapport/Stop Jeb Bush

[3] USA's første finansminister (1789-1795); ophavsmand til 'Det amerikanske Økonomiske System'; grundlagde USA's første Nationalbank.

Se: LaRouchePAC's Lovforslag til Genetablering af USA's Nationalbank

---

Hvor kom Jordens vand fra?

11. dec. 2014 – I løbet af rumalderen er hypoteserne vedr. oprindelsen af vandet i Jordens oceaner blevet indskrænket til tre. Man har generelt antaget, at det kom med kometer og asteroider. I betragtning af kometers indhold af vandis har de været de mest sandsynlige kandidater. Resultater af eksperimenter ombord på Rosetta-rumfartøjet, ved komet 67P/Churyumov-Gerasimenko, har imidlertid nu gjort svaret mere kompliceret.

Med data, indsamlet af kredsløbsfartøjets Rosetta Spectrometer for Ion og Neutralanalyse (ROSINA), og drøftet i en artikel, der blev publiceret i går i *Science*-magasinet, rapporterer forskere om mængden af indhold af to hydrogenisotoper, målt af Rosetta, som en måde, hvorpå man kan skelne mellem flere »arter« af vand. De leder efter legemer, hvor forholdet mellem deuterium (tung brint) og hydrogen (D/H) er det samme som på Jorden.

Det ser nu ud som om Jordens vand måske ikke er kommet fra den kategori af kometer, som repræsenteres af 67P/C-G. Rosetta fandt, at D/H-indholdet på denne komet er tre gange så stor som i Jordens vand. Disse kometer i »Jupiter-familien«, som er hjemmehørende uden for Neptuns kredsløbsbane, menes at komme fra Kuiperbæltet, forbi Pluto, men skulle have bevæget sig i retning af det indre Solsystem, hvor de kommer ind under indflydelse af Jupiters tyngdekraft. Man fandt, at denne kategori af kometer, der er dannet så langt væk fra Solen, havde i det mindste et medlem med samme isotopiske forhold som Jorden. Observationer udført af Europas Herschel-rumfartøj fandt, at D/H-forholdet for kometen Hartley, også en komet fra Kuiperbæltet, kom meget tæt på Jordens.

Tidligere målinger af fjernere kometer i Oortskyen havde ikke vist ligheder med vandet på jorden. I 1986 fandt Europas mission til Halley-kometen, et medlem af Oortskyen, at dens is

havde et D/H-forhold, som var det dobbelte af Jordens.

Så hvorfra kom Jordens vand? Det er bestemt en mulighed, foreslår man, at ikke alle kometerne i Jupiter-familien har den samme sammensætning, selv om der stilles spørgsmålstegn ved dette af nogle, der påpeger, at de menes at have den samme skabelshistorie og evolution.

Der er stadig kometer, som kan komme i betragtning, og sådanne legemer, der er nærmere Jordens bane, kunne muligvis have bevaret noget af dens oprindelige vand og nogle af dens oprindelige mineraler. Eftersøgningen fortsætter.

USA: Fattigdommen breder sig; i tre byer lever flertallet af børn nu i fattigdom

9. dec. 2014 – Flertallet af børn i tre store, amerikanske byer – Detroit, Cleveland og Buffalo – lever nu i fattigdom, iflg. en rapport udgivet af det Nationale Center for Børn i Fattigdom ved Columbia Universitetets Mailman-skole for Offentlig Sundhed. Allgov.com rapporterer, at Detroit ligger i spidsen på nationalt plan med 59 %. I Cleveland er tallet 54 % og i Buffalo er det 51 %.

Resten af de ti dårligste tal findes allesammen i byer med en rate på over 40 %: Fresno 48 %, Cincinnati 46 %, Memphis 46 %, Newark 45 %, Miami 44 %, St. Louis 43 % og Milwaukee 43 %.

Fresno toppede listen med den højeste vækstrate for fattige børn med en stigning på 15,9 %. Honolulu og Sacramento lå nummer to med en stigning på 13,5 %.

Foto: Taler for sig selv. Fra USA.

Politisk orientering den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland// CIA torturrapport//Stop Jeb Bush

Med formand Tom Gillesberg

Første direkte godstog ankommer til Spanien fra Kina

10. dec. 2014 – Det første direkte tog fra Yiwa i Kinas østlige Zhejiang-provins til Madrid dækkede 13.000 km på 21 dage, 10 dage mindre, end det ville have taget at fragte godset med skib. Det er den første, direkte rute til Spanien fra Kina og vil blive en del af en fast køreplan.

Den dækkede afstand er langt større end afstanden, der dækkes af den Transsibiriske Jernbane. Ruten går over Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen, Tyskland og Frankrig. Togets 40 skibscontainere transporterede varer fremstillet i Zhejiang-provinsen, inkl. snurretoppe til børn og skæreredskaber. Toget vil vende tilbage til Kina med vin, olivenolie og tørret skinke. I en tale ved en festligholdelse i Madrid i anledning af togets ankomst, sagde Zhejiangs guvernør Li Qiang, at ruten var vigtig for gennemførelsen af strategien med at udvikle den Nye Silkevej. Euro Cargo Rail, en underafdeling af det tyske transportfirma DB Schenker Rail, undersøger muligheden af at indlede en fast køreplan mellem Kina og Spanien i første halvdel af næste år, med to afgang om måneden.

Foto: Det første direkte Yiwa-Madrid godstog ankom tirsdag, den 9. december 2014

Lavrov-interview med Ria Novosti en gentagelse af Putins advarsler og tilbud

9. dec. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gav et omfattende interview til *RIA Novosti* i tirsdags, som afspejlede præsident Putins Tale til Nationen den 4. dec. Lige fra begyndelsen angreb Lavrov Den europæiske Unions rolle i det kup, der væltede den legitime regering i Ukraine.

»Vi har gentagne gange understreget, at forsøg på at tale

til Rusland på ultimatumets sprog er totalt uacceptabelt og ikke vil give nogen resultater.«

Dernæst angreb Lavrov de europæiske sanktioner mod russiske banker, som, sagde han, skabte betingelserne for at dumpe billige, europæiske landbrugsvarer på de russiske markeder.

»Vi vil ikke«, sagde han, »diskutere kriterier for at hæve sanktionerne. Ansvaret for at hæve sanktionerne hviler på dem, der har påtvunget dem. Hvis EU udviser almindelig sund fornuft, vil Rusland helt sikkert være klar til en konstruktiv dialog om spørgsmålet.«

Lavrov roste det fremvoksende samarbejde med Kina og bemærkede,

»Vore relationer med Kina er ikke af opportunistisk natur og er ikke rettet mod nogen. Vi er de to største stater [i verden], som rent historisk lever tæt på hinanden ... I det andet årti i det 21. århundrede har vore relationer nået et nyt niveau ... et partnerskab med omfattende ligeværd og tillid, samt strategisk interaktion ... Som vore landes ledere gentagende påpeger, så er relationerne mellem Rusland og Kina de bedste i hele deres fælles historie.«

Han tilføjede, at

»hvis relationerne mellem andre lande var ligesom de russisk-kinesiske, ville det kun være til gavn for den internationale stabilitet og sikkerhed.«

Lavrov anslog en optimistisk tone mht. relationerne mellem Rusland og Ukraine og mindede læserne om, at Rusland har investeret 32,5-33,5 mia. dollar i Ukraine. Han roste OSCE-observatørernes arbejde og opfordrede til, at de spillede en endnu større rolle.

Lavrov understregede også, at det kølige forhold til USA ikke havde nogen indvirkning på aftalerne om begrænsning af våben,

som falder inden for bindende aftaler. Han angreb imidlertid skarpt NATO's indtrængen med det formål at »inddæmme Rusland« og sagde, at man havde besluttet at suspendere »praktisk samarbejde«.

»På trods af dette«, fortsatte han, »anser vi det for nødvendigt at holde kanaler for politisk dialog åbne«.

Lavrov var også meget direkte i sin kritik af præsident Obama, der

»gentagne gange har sat Rusland på listen over globale trusler på linje med IS og Ebola-virussen. På en sådan baggrund«, tilføjede han, »virker de rettidige anmodninger fra andre amerikanske repræsentanter om at 'forene indsatsen' mod IS-terroristerne meget lidt overbevisende«.

Han sagde, at Obamaregeringen

”fortsatte sin dæmonisering af Assad samtidig med, at de forbeholdt sig ret til at anvende magt hvor som helst og når som helst, på en ensidig baggrund. Det er derfor, Obamaregeringen ikke anvendte FN's Sikkerhedsråd, da de dannede anti-IS-koalitionen”.

Han tilføjede,

»Det er umuligt at føre krig mod terrorisme på en given fremmed nations territorium, uden at spørge dets legitime myndigheder.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov

Nyhedsorientering december: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Introduktion v/Helga Zepp- LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, var den 2. december 2014 hovedtaler ved et seminar for diplomater og udenrigspolitiske kredse i Washington D.C., om EIR's rapport om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Vi bringer en oversættelse af hendes tale med en introduktion af Bill Jones. Helga Zepp-LaRouche understregede, at menneskehedens fremtidige skæbne vil afhænge af, om USA og Europa vil tage imod det tilbud, som præsident Xi Jinping gav præsident Obama, hvor Xi inviterede USA, og andre nationer, til at indgå i et samarbejde om udviklingsprojekter, som Kina og BRIKS-landene promoverer. Efter talen fulgte en langvarig diskussion for lukkede mikrofoner. Man kan bestille rapporten og finde den engelske version af talen på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=2661.

Download (PDF, Unknown)

Interview med Putin på

**tærsklen til hans besøg i
Indien:**

**»Atomkraft er en af
grundpillerne i vores
strategiske partnerskab«**

10. dec. 2014 – I et interview med *Pres Trust of India* den 9. dec., forud for hans topmøde med premierminister Narendra Modi den 11. dec., understregede den russiske præsident Vladimir Putin det mangeårige »strategiske partnerskab« mellem de to nationer og påpegede gentagent, at »samarbejde omkring atomkraft er en af grundpillerne i vores strategiske partnerskab«.

Som svar på et spørgsmål forklarede Putin:

»Der bør læges vægt på udvikling af samarbejde inden for højteknologiske områder, nemlig atomkraft, militært og teknisk samarbejde, rumforskning, produktion af fly og biler, den farmaceutiske industri, den kemiske industri, informationsteknologier og nanoteknologier ... Fælles, strategiske projekter omfatter konstruktionen af nye, indiske atomkraftenheder, promovering af russiske Sukhoi Superjet-100 og MS-21-fly til det indiske marked, og indførelse af GLONASS-systemet i den indiske økonomis sektorer.«

Han understregede også vigtigheden af fælles militærprojekter, såsom produktionen af højpræcisionsmissilet BrahMos.

I et afsnit af interviewet, som Obamas Udenrigsministerium med sikkerhed vil finde særlig odiøst – i betragtning af talsperson Marie Harfs tidligere trusler mod Indien om ikke at vove at indgå væsentlige, økonomiske aftaler med det

sanktionerede Rusland – erklærede Putin:

»Vore ressourcer gør det muligt for os at bygge op til 25 energienheder i Indien. Ifølge eksperter imødekommer disse enheder imidlertid måske ikke behovene i et Indien, hvis økonomi er under dynamisk udvikling. Derfor har vi til hensigt at drøfte udsigterne for yderligere udvikling af vores samarbejde inden for atomkraft under det kommende møde med den indiske premierminister, hr. Narendra Modi. Den politiske programerklæring 'Den strategiske vision for styrkelse af russisk-indisk samarbejde om fredelig anvendelse af atomkraft' er ligeledes ved at blive klargjort til underskrivelse. Samtidig med konstruktionen af nye energienheder indeholder den forholdsregler for udveksling af resultaterne af aktiviteterne inden for videnskab, teknologi og innovation.«

Putin foreslog ligeledes, at, med det formål at øge handlen mellem de to lande, der begge er medlemmer af BRIKS,

»er spørgsmålet om en eventuel overgang til betaling i nationale valutaer ligeledes temmelig relevant«.

COP20: Indien og Kina taler på vegne af udviklingslande på Klimaændringskonventionen

i Lima

9. dec. 2014 – I den anden og afsluttende uge af Klimaændringskonventionen (COP20) i Lima, Peru, i denne uge, har Indien og Kina, blandt 190 nationer, offentligt taget et bilateralt standpunkt om at hævde den suveræne ret til økonomisk udvikling som et princip. Talsmænd for Indien og Kina har understreget, at der må være en balance mellem at sørge for national udvikling og så forpligtelsen til at begrænse klimaændringer, og de har afholdt flere multinationale møder for at forsvare nationer under udvikling.

Den indiske miljøminister Prakash Javadekar kom med en erklæring, udlagt på ministeriets webside den 8. dec., der siger, at

»Indiens holdning på konferencen er baseret på landets nationale forpligtelse til at sørge for de basale, udviklingsmæssige behov til fjernelse af fattigdom, sikre fødevarer og ernæring, sikre generel adgang til uddannelse og sundhed, ligestilling mellem kønnene og selvstændiggørelsen af kvinder, sikre vand og sanitære forhold, ren energi, beskæftigelse, bæredygtige byer og menneskelige beboelser, samt dets forpligtelse til at bekæmpe klimaforandringer«.

I kølvandet på en række bilaterale møder mellem medlemmer af BASIC-landene Brasilien, Sydafrika, Indien og Kina – alle BRIKS-medlemmer – sagde minister Javadekar til reportere:

»Landene indtager det samme standpunkt omkring flere spørgsmål«,

rapporterer Press Trust of India (PTI) i dag.

Repræsentanter for USA og EU sagde tidligere i dag, at de ikke ønsker at fortsætte med denne skelnen mellem lande, men Javadekar sagde, at Indien »ikke ønsker at omskrive

konventionen« med det formål at ændre denne kategorisering.

Den indiske og kinesiske minister diskuterede især status i forhandlingerne under ad-hoc Arbejdsgruppen på Durban-plattformen og understregede nødvendigheden af at bevare og styrke udviklingslandenes enhed for at opnå et ambitiøst, omfattende og ligeværdigt resultat af processen, sagde en officiel udtalelse iflg. PTI. Ministrene kræver, at resultatet af forhandlingerne under Limakonventionen helt tilslutter sig principperne om ligeværdighed, fælles, men differentierede ansvar, og respektive evne, iflg. PTI.

Schiller Instituttets Ugeavis 50 – 2014

Download (PDF, Unknown)

**BRIKS' øjne hviler på
Schiller Instituttets
kampagne for,
at USA skal tilslutte sig den**

Nye Silkevej

9.dec. 2014 – I hvilken grad, de førende BRIKS-nationer ser hen til LaRouche-bevægelsens kampagne for at mobilisere støtte til deres globale mission, reflekteredes i graden og kvaliteten af disse nationers deltagelse i Schiller Instituttets konference i Boston den 7. dec. Den internationale deltagelse i denne begivenhed skabte, som det var hensigten, omgivelser, hvor deltagerne konfronteredes med det faktum, at de blev bedt om at involvere sig i den verdensomspændende proces, og at hele verden er afhængig af den beslutning, som USA træffer i de kommende dage.

Det første bidrag kom vicekonsul Breno Herman fra det Brasilianske Konsulat i Boston. Han holdt en ti minutter lang tale om, hvad der foregik med den Nye Udviklingsbank, inkl. detaljer om, hvor stor kapitalen vil blive, samt om valutafondens rolle med at hjælpe andre lande i tilfælde af krise.

Herefter blev en hilsen fra rådgiver til den russiske præsident Putin, Sergei Glazyev, læst højt; denne hilsen blev første gang overbragt ved Schiller Instituttets konference i juni 2014 (i New York, -red.)

Dernæst talte Ranjani Saigal, adm. dir. for Ekal Vidyalaya Foundation for USA, et nonprofit-foretagende, der arbejder med halvanden million børn omkring spørgsmål om uddannelse, animeret om Indiens bidrag til verdenskulturen, dets rumprogram og forskning. Hun talte om det, premierminister Modi er i færd med at gøre, samt om den indiske Mars-kredsløbssatellitmissions programs (MOM) præstationer. Hun fremlagde polemisk, at omkostningerne ved MOM-programmet var lavere end ved indspilning af film om rummet; at illusionen altså var dyrere end virkeligheden. Hendes organisation arbejder også i landsbyer med uddannelse af børn, der har få ressourcer.

Efter denne inspirerende og optimistiske tale var der et budskab med hilsener og støtte fra Kinas generalkonsul-ambassadør i New York, særligt stilet til denne konference i Boston[1].

Herefter fulgte hilsener fra Philip Tsokolibane fra LaRouche-bevægelsen i Sydafrika.

Disse bidrag løftedes af en video, der blev vist ved begivenhedens slutning, med Schiller Instituttets repræsentant Cloret Fergusons interview af Baifeng Sun, direktør for Confucius Institute ved Universitetet i Massachusetts, Boston, om emnet Confucius og amerikansk samarbejde med Kina, især inden for videnskab.[2]

[1] Se den fulde ordlyd på: www.larouchepac.com

[2] Se udskrift her: www.larouchepac.com

**Helga Zepp-LaRouche:
Forbundskansler Merkel står
skulder ved skulder med
neokonservative
– »Sandsynligheden for en**

atomkrig er 70 %!«

8. dec. 2014 – Verden er farligt tæt på en atomar verdenskrig. Hvis vi ikke omgående ændrer den kurs, som Obamaregeringen, den britiske regering, NATO og EU har fulgt over for Rusland og Kina, trues vi af en ukontrolleret optrapning, som kunne udslette den menneskelige eksistens. Desværre har forbundskansler Merkel gjort sig til en af hovedfortalerne for denne konfrontationspolitik, lige siden sin uheldige tale i Sydney.

Præsident Putin reagerede i sin Tale til Nationen i år, på denne strategiske situation med en usædvanlig nøgtern analyse; og folk ville gøre klogt i nøje at studere og tænke over denne tekst, i stedet for at høre på de ensrettede mediers kor og de NATO-ansatte, som skriver i dem. I Kremls Georgsal, foran repræsentanter for begge parlamentets huse og andre dignitarere, leverede præsident Putin en lidenskabelig appel til den russiske befolkning om at forsvare Ruslands eksistens – præcis, som befolkningen gjorde i Den store Fædrelandskrig imod Hitler.

I forbindelse med sanktionerne understregede Putin, at selv uden Ukraine-krisen ville USA og dets allierede have fundet et eller andet påskud for at inddæmme Ruslands voksende kapaciteter; denne politik, sagde han, var blevet anvendt over for Rusland i årtier, for ikke at sige århundreder, hver gang, Rusland var blevet for stærk eller for uafhængig. Putin mindede – blot få timer efter et nyt terroristangreb var begyndt i Grosnyj – om de tidligere separatistkrige i Tjetjenien, hvor disse mordere med blod på hænderne konstant var blevet betegnet som »oprørere« og modtaget med stor ære. Støtten til disse separatister fra den anden side af dammen, med information, politisk og finansiel hjælp, såvel som støtte via efterretningstjenesterne, efterlader ingen tvivl om, at disse kræfter gerne så, at Rusland fulgte Jugoslavien-modellen for disintegration og opløstes. Men Hitlers forsøg på at

trænge Rusland tilbage til bag Ural virkede lige så dårligt, og alle burde huske på, hvordan dette forsøg endte.

Som en åbenlys refleksion over situationen i EU tilføjede Putin:

»Selv om national stolthed for nogle europæiske lande er en længst glemt forestilling, og suverænitet en overflødig luksus, så er ægte suverænitet absolut livsnødvendigt for Rusland ... Jeg vil gerne understrege dette: Enten forbliver vi en suveræn nation, eller også opløses vi uden at efterlade os spor og mister vores identitet. Naturligvis må andre stater også forstå dette. Alle, der deltager i det offentlige liv, må forstå dette.«

Det er vigtigt, at der i det mindste melder sig nogle stemmer mod Merkels konfrontationspolitik som marionet for krigsfraktionen. Under overskriften: »Atter krig i Europa? Ikke i vores navn!« stilede 60 personligheder fra det politiske, økonomiske og kulturelle liv en indtrængende advarsel mod en krig med Rusland til regeringen, forbundsdagen og medierne. Apellen blev initieret af den tidligere chef for München Sikkerhedskonferencen, Horst Teltschik, og blandt underskriverne var blandt andre Gerhard Schröder og Roman Herzog. I teksten lød det, at alle, der havde forsøgt med vold at ændre Ruslands status som en af Europas anerkendte magtdannelser, var mislykkedes på blodig vis, »ikke mindst Hitler-Tyskland med sit storhedsvanvid, som i 1941 gik i gang med at underkue Rusland«. Dermed har man tydeligt impliceret, i hvilken tradition repræsentanterne for konfrontationen med Rusland er placeret. I betragtning af faren for, at det ved enhver krig i Europa vil komme til anvendelse af atomvåben, er dette en mild sammenligning. Den slovakiske premierminister Robert Fico advarede for nylig på et forum, arrangeret af avisen Hospodářské Noviny, om, at der er stor fare for, at konflikten mellem Ukraine og Rusland vil udvides til en stor konflikt, hvor flere end blot disse to lande ville deltage.

»Sandsynligheden for en militærkonflikt ligger på 70 %. Jeg taler nu om en stor militærkonflikt; jeg taler ikke om en konflikt mellem Rusland og Ukraine«, sagde Fico.

Nøglefiguren i koordineringen af Ukraine krisen og konfrontationen med Rusland er den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, som har skabt sig et navn i historien med sin optagede telefonsamtale med den amerikanske ambassadør i Kiev, Jeffrey Pyatt. I denne samtale informerede hun Pyatt om, at Klitschko, som blev promoveret af Konrad Adenauer-stiftelsen som næste præsident i Ukraine, var uønsket, og at »vor mand Jats« (Jatsenjuk) skulle have posten. Hendes yderligere råd, »F...k EU«, afslørede både hendes sælsomme seksuelle præferencer, såvel som niveauet af hendes omgangsform. Så meget for demokratiets tilstand, hvor valg blot er en dekor i et udstillingsvindue, der dækker over de »dunkle penges« operation – i Ukraine, såvel som i USA.

Nuland er en af de personer i Obamaregeringen, hvis profil forklarer, hvorfor der ikke har været nogen positive ændringer i den imperialistiske kurs, fra Bush-Cheney-regeringen og til Obama, men at den selvsamme politik tværtimod bliver fortsat i skærpet form. Hun er gift med den neokonservative Robert Kagan, en af ophavsmændene til det »Nye amerikanske Århundrede«, det doktrin, med hvilken de neokonservative reagerede på Sovjetunionens kollaps, nemlig idéen om at etablere et angloamerikansk verdensrige med Det britiske Imperium som forbillede. Kagan var senere også medstifter af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien (eng. ACPC), der blev grundlagt i 1999 på initiativ af Brzezinski, Haig, Solarz og yderligere 100 neokonservative i begge amerikanske partier. ACPC og dens efterfølgende organisation, den Amerikanske Komite for Fred i Kaukasus, har lige siden været beskæftiget med støtte til separatister i Tjetjenien og Kaukasus, samt operationer for regimeskift i Rusland. Det er højst sandsynligt dette netværk, som Putin mente, da han talte om

operationer, der blev lanceret fra »den anden side af den store dam«.

I 2004 arbejdede Nuland, på samme tid, som den »Orange Revolution« fandt sted i Ukraine – og som hun i 2013 pralede af, at man, siden den Kolde Krig, havde spenderet fem mia. dollar på – som viceudenrigspolitisk rådgiver på vicepræsident Cheneys kontor. I 2005 blev hun af George W. Bush udnævnt til amerikansk NATO-ambassadør. Som viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender var og er hun ansvarlig for politikken over for Ukraine og Rusland i Obamaregeringen. Og lige som det ikke synes at have forstyrret fr. Merkel i længere tid, at hendes mobiltelefon blev aflyttet af NSA, lige så lidt synes hun at være oprørt over, at den tyske protege Klitschko blev fejet af bordet til fordel for Nulands »Jats«.

Der er under alle omstændigheder en tidsmæssig sammenhæng mellem Merkels konfrontationstale i Sydney, som af de angloamerikanske medier blev fejret som »afslutningen på den tyske Øst-politik«, og så Nulands diverse rejser til Kiev, Berlin og Baltikum. I oktober rejsete Nuland til Berlin, hvor hun, i anledning af Aspeninstituttets 40-års jubilæum, holdt en blodtørstig tale, hvor hun ikke blot sammenlignede Putins handlinger på Krim med ISIS' grusomheder i Mosul og spredningen af ebolavirussen i Afrika, men også, med total teatralisk patos, henvendte sig til publikum som berlinere, der endnu havde tiden med Europas deling i frisk erindring:

»Og det er netop grunden til, hvorfor vi må og kan samarbejde, til lands, til vands og i luften, og må sikre, at ethvert medlem af vores NATO-familie føler sig sikker. Lige så sikker, som De føler Dem her i Berlin. Om dette nu vil sige, at vi finansierer vores militær, eller vi moderniserer vore kampstyrker, eller vi sikrer os, at vores udstyr virker, eller om det betyder, at vi demonstrerer vores beslutsomhed mht. at indsætte denne udrustning, hvad enten det sker i følge NATO's artikel 5, eller det sker globalt.«

At sætte denne udrustning ind betyder i klart sprog at føre en atomkrig. En dag efter Putins Tale til Nationen bekendtgjorde det kinesiske Udenrigsministerium, at det ville intensivere sine relationer til Rusland og opbygge det strategiske partnerskab. Kina respekterede den vej, som Rusland er slået ind på, inklusive dets inden- og udenrigspolitik. Man havde nøje lyttet til den russiske præsidents tale. Niveaueet for tillid og samarbejde mellem de to stater var meget højt. En dag senere erklærede præsident Xi Jinping på Folkets Befrielseshærs todages konference, at produktionen af højudviklet militært udstyr skulle fremskyndes.

I USA har Lyndon LaRouche krævet Nulands fjernelse fra embedet, fordi, ved at fjerne denne afgørende forbindelsespersion, optrapningen hen imod krig i det mindste ville kunne udskydes.

Man må rette det krav mod fr. Merkel, at hun enten omgående ophæver sanktioneerne mod Rusland og vender tilbage til et fredeligt samarbejde samtidig med, at hun accepterer præsident Xi Jinpings tilbud om, sammen med andre europæiske nationer og USA, at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej – eller også går på pension.

*Foto: Den fælles pressekonference i Beijing
12. nov. 2014 mellem den kinesiske
præsident Xi Jinping og den amerikanske
præsident Barack Obama, hvor præsident Xi
inviterede USA – og alle andre nationer,
der måtte ønske det – til at deltage i det
åbne koncept om ombygningen af den Nye
Silkevej.*